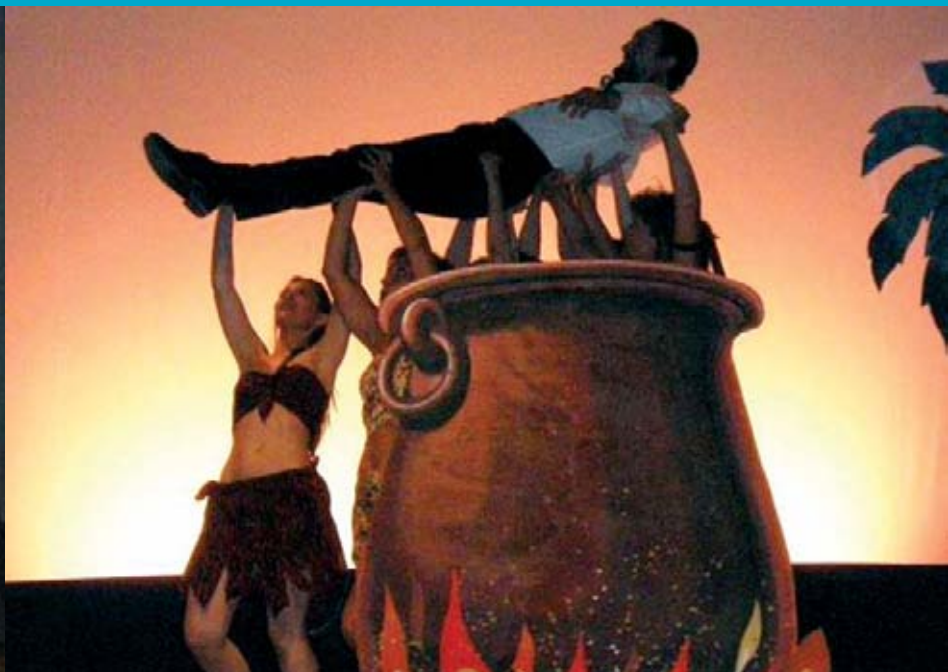

Núm. 93

Any XXIV

JULIOL 2008

Els Lluïsos d'Horta

LA VOLTA AL MÓN EN 80 DIES (21-22/6/2008)

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia	2
El nostre Consiliari.....	3
Junta Directiva	4
Necrològiques	5
Una mica de tot.....	7
Entrevista: Neus Garriga i Botella	10
Vida de les Seccions.....	12
Notícies	16
Raconet Infantil	17
Aquest món tan nostre	18

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
  - Departament de Benestar Social: 900 300 500
  - Imsero: 91 363 89 09
  - Informació Municipal: 010
  - Informació Telefònica: 1003
  - Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
- Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@luisoshorta.org

<http://www.luisoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Aina Capellades	Josep Magrans i Breu
Aina Purroy Coma	Josep Puigbó (fotos)
Albert Maymó	Lluís Cuevas
Carmina Lara	Manel Gausachs
Desideri Díez	Maria Franquesa
Dora Serra	Mateu Terrats
Equip d'excursionisme	Núria Font
Família Saló Caminal	Ricard Terrades
Ferran Homar	Roser Vallhonestà
Jose Ruiz (fotos)	

Imprimeix: El Tinter, SAL
D.L.: B-12.935-89

EL RATOLÍ

Ai ratolí d'ullets negres,
per què fuges tan rabent?
Que tens por de la mestressa,
de l'escombra o del gatet?
Au, ratolí, menja, menja
les clofolles i els papers!
I dels humans, fuig-ne sempre.
Malfia't fins dels parents!

LA MOSCA

Per passejar sobre lletres
es creu ja intel·lectual,
no una mosca, no un insecte:
una artista universal!
Amb aire altiu, picoteja
unes esses del plural
i recita a les companyes
versos de ressò mundial.
S'ha aturat, ben confiada,
sobre un sonet sensual
i, badant, no ha vist la pala
que s'estavella, brutal,
sobre el seu cosset gris-negre.
S'ha acabat el recital!

Quan dic que crec...

A les portes de les vacances he volgut compartir amb vosaltres aquest poema de l'extraordinari científic i poeta que és en **David Jou**. Un testimoni de com es complementen la mirada científica, estètica i profundament contemplativa i religiosa de la realitat.

Mateu Terrats i Oliver

Quan dic que crec no faig un salt al buit:
miro en mi mateix, i em veig raó finita, cos
mortal, sentiment inconstant,
passió insaciabile:
el buit sóc jo quan manques Tu,
Raó infinita, Amor etern, Perfecció saciada

Quan dic que crec no vaig contra raó: pene-
tro en la raó, exulto en la raó,
m'enfonso en l'arrel de la raó,
i floreixo, creixo, estimo,
no sols en sentiment, no sols amb foc que
s'exhaureix, sinó també en raó,
i el cos es torna etern en la memòria de
l'amor.

Quan dic que crec, dic que no crec en una
absència de sentit,
dic que no crec en l'absolut de l'univers ni
del dolor no de la mort ni de l'atzar
ni de la ment
ni en una Raó freda sense Amor,
ni en un silenci glacial entre nosaltres i
l'Amor.

Quan dic que crec, no només dic; em deixo
omplir per una joia molt profunda,
em deixo caure en la mirada que em fa ser,
em deixo créixer en una veu de bona nova,
miro l'infinit i no m'esglaia.

Quan dic que crec en Déu no salto al buit:
toco les arrels d'allò que sóc,
em sento il·luminat — tan fosc com soc! —
de pietat, de gràcia i de misteri.

Amb el títol **Documents Històrics dels Lluïsos d'Horta 1866 / 2008**, us volem fer present alguns moments puntuals de la vida d'aquesta Casa al llarg dels 142 anys d'existència. Un equip de socis està classificant tots els documents i els fa il·lusió mostrar-vos-en alguns a la contraportada del Butlletí. Quan l'arxiu serà ben classificat, el podreu consultar tots els socis que ho desitgeu. Ara, però, deixem treballar l'equip, el qual està format per:

Daniel Comas i Güell
Joaquim Terrades i Pujol
Josep Magrans i Breu
Josep Magrans i Guillemí
Manel Gausachs i Marí
Salvador Casals i Gausachs
Quim Casals i Campmany
Toni Nerín i Toboso

Racó dels Lluïsos

L'últim racó proposat era un extractor de la sala de teatre, el primer de l'esquerra, tocant al taló.

Ha encertat el "racó":

Marta Solé i Font

El premi és un val per tenir de franc una tira de fotos de la vostra càmera fotogràfica. Endevineu el present "racó" que és super fàcil.

JUNTA DIRECTIVA

Ja hem acabat un altre curs, amb les festes de Sant Lluís com a cloenda amb un esclat d'activitats.

- L'exposició del taller d'espai creatiu on el més petits de la casa ens han demostrat el seu talent.
- L'exposició de manualitats com sempre demostrant les mil i una meravelles que es poden fer amb les mans.
- El XXXVI concurs de diapositives d'arreu de l'Estat i l'exposició de fotografies.
- La col·laboració amb la ballada de sardanes a la plaça Eivissa.
- El festival de final de curs de l'Esbart Folklòric que ens oferiren un espectacle de música i colors.
- La celebració de l'Eucaristia on pregàrem i oferírem el llibre visual de l'associacionisme
- La botifarrada que va omplir el carrer del nostre esperit de germanor i alegria.

- El dinar de Sant Lluís, amb un to una mica més formal.
- L'obra de teatre **La volta al món en 80 dies**, en la qual participaren socis grans i petits de totes les seccions de la Casa, als quals volem agrair, especialment aquest any, l'esforç que els ha suposat el fet de no tenir la directora artística i el director tècnic entre nosaltres a l'últim moment.

Sol passar que en el dia a dia no ens adonem de la bona disposició de la gent, però en moments crítics sempre s'alcen persones que fan que tot pugui realitzar-se. A tots ells i a tots vosaltres, moltes gràcies per fer d'aquesta casa un lloc d'acolliment, acompanyament, aprenentatge i divertiment que fa que tothom s'hi senti estimat i valorat i, si algú no se sent així, que vingui i intentarem posar-hi remei.

Només ens queda dir-vos Bones Vacances!... i fins la tornada.

Núria Font

H O R U I S
JOIERIA - RELLOTGERIA

De notaris i
escrivans, passa-
te'n avui si no pots
abans
(extret del llibre de
Víctor Català
Quincalla)

Al babau de bona
mena, tot li pengen
a l'esquena
(extret del llibre de
Víctor Català
Quincalla)

can paulet
fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Pere Solé i Sans

Soci número 1

Morir és una mica relatiu, no morim per morir, morim per ressuscitar. (Pere Casaldàguila.)

Gràcies Pere pel teu testimoniatge als Lluïsos a través de l'Orfeó Montserratí, del teatre, de la Federació de Joves Cristians de Catalunya i dels càrrecs directius a través dels quals vas fer tants amics, amb els que, segur, t'has re-trobat. Intercediu per tots nosaltres perquè si-guem sempre fidels a Jesucrist.

Josep Magrans

Una escena de La Verbena de la Paloma

Sabiém que el nostre benvolgut amic Pere, soci número u dels Lluïsos, s'estava apagant. Esperàvem i desitjàvem que arribés fins als cent anys, però no ha pogut ser. Ens va deixar físicament, el dissabte dia 29 de març d'enguany, dia dedicat a la Verge, dins l'octava de Pasqua. Ha arribat fins als 98 anys, 14 vegades 7, tot un símbol de plenitud i de gràcia.

He tingut el privilegi d'estar a prop seu aquests darrers vint anys i d'haver comptat amb la seva amistat. Per a mi ha estat un bon mestre. En Pere ha estat un home just, generós, de bon humor i humil. Sempre procurava estar en se-gon pla, discret. Recordo les seves paraules: no vulguis ser número u, tindràs enemics, però sigues sempre el primer en servir, en aquest camp no hi ha cues, tothom hi cap..

Una escena de La Passió

M'impresionava veure'l aquests darrers mesos acudir diàriament al convent de les monges Adoratrius per assistir a la Missa, mal-grat el gran esforç que això li causava.

Menció apart mereix la seva aportació al butlletí dels Lluïsos, un recull de *Records d'al-tres temps* que tant de bo es publicuessin en format de llibre perquè tots els hortencs en po-guessin gaudir.

En l'hora dels adéus vull dir-te: Tu ets Pedra, has estat pedra angular aquí entre nosaltres. Has tingut una vida plena i fecunda. Gràcies, Pere, per cada instant compartit, per tants dons rebuts. El teu record i presència ens acompanyarà sempre.

Albert Maymó

Maria Caminal i Serret

Va morir el 17/5/2008. Germana d'en Jaume Caminal, del grup fotogràfic, mare de la Mercè Saló, del grup de dansaires, esposa d'en Josep Saló, un soci que fa una pila d'anys ens va deixar i que havia treballat molt per

aquesta Casa. Portava el butlletí IDEAL dels anys 40 i 50, a part de moltes més coses, que a tot arreu arribava, en Josep. La Maria també arribava a tot arreu, encara que fos a segona fila. La seva família li ha dedicat unes paraules tan sentides, que les copiem per a tots vosaltres, socis dels Lluïsos:

"Avui ens estem acomiadant d'una persona molt estimada i molt especial, la Maria Caminal i Serret. Ens sentim molt tristos per la seva pèrdua, tot i que sabem que hem d'estar contents per haver-la conegut i haver pogut viure amb ella durant tant de temps. Tots els qui l'hem conegut sabem com és d'impossible descriure-la en unes paraules; seria talment com intentar posar en un cistell tota l'aigua del mar.

"La Maria era un persona alegre, positiva, bonica, elegant —un tant presumida—, sempre disposada per tothom a qui fes falta, amant del seu jardí, gran treballadora... La Maria ha sabut gaudir i valorar tant les coses importants com els petits detalls de la vida; però el més important és que ha estat una persona generosa en tots els sentits.

"La Maria ens ha estimat molt i ens ho ha sabut demostrar sempre. Alhora també ha estat molt estimada per tots nosaltres, segurament aquesta sigui la raó perquè fos tant feliç. Ens va encomanar la seva alegria i el seu optimisme, la seva manera de veure i viure la vida ha estat un gran exemple per a tots.

"La mare, l'àvia, la besàvia, la germana, la tieta, la sogra... la Maria ha omplert les nostres vides i ara haurem d'aprendre a viure sense ella, però la recordarem i l'estimarem sempre: la seva petjada mai s'esborrarà."

Els seus néts i nebots

"AMOR: Lema: No em diguis res, dient-me que sí.

"Mira'm als ulls... No em diguis res... Guaita'm fit a fit... sincerament! No trenquis, no, l'encís del moment. ¿No veus que en aqueixa mirada emprèn joiosa volada el desig del nostre esperit? No em diguis res, dient-me que sí. ¿Què més vull que em diguis? Si sense dir-me un mot, en aqueixa mirada, ja m'ho has dit tot!"

Del seu espòs **Josep Saló Rodríguez**

Dolors Molins i Rovira

En el darrer butlletí no vam fer referència de la mort de **Dolors Molins i Rovira**, sòcia numero 131. En el full de la parròquia consten les paraules que la seva filla Roser li va dedicar. Les copiem aquí perquè quedin reflectides en la història d'aquesta Casa:

"El dia cinc de gener la Dolors s'ha acomiadat d'aquest món. Avui, dia 7, hem celebrat les exèquies a la capella del tanatori Ronda de Dalt, a tocar del cementiri vell d'Horta.

"Horta ha estat el seu món. A Horta hi ha quedat la família i els amics.

"El seu encant, la senzillesa, la discreció. la seva bellesa, el saber estimar. La conversa dolça i entretinguda que la feia dolça i entranyable. Esposa amorosa, mare excel·lent, àvia comprensiva, besàvia carinyosa, germana complaent, amiga incondicional. L'Ignasi, el seu estimat; els fills, les seves joies, tot i que les hauria volgut polir. La Montse, el seu tresor més preuat. Per tot això, t'estimem tant, Mare!"

Roser Vallhonestà i Molins

L'Infinit és allò que no assolirem mai, és creixement, envelliment i recomençar, eternament.

Diada de Sant Jordi

És el primer any que organitzem un intercanvi de llibres i una lectura de textos. Ens n'hem sortit força bé. Llibres a dojo, gent, Déu n'hi do, i lectors, tants com auditors.

Ja estem pensant la nova organització de l'any que ve. Cal que tingui més ressò.

Com a activitat extra, hem tingut una cantada de la coral infantil d'Horta **Notes.cat**, dirigida per Marta Finestres, que cada dia són més colla i se'n surten molt bé. El públic ha omplert la sala: pares, avis i tots els familiars que gaudeixen veient els petits artistes. Com sempre, hi ha més participació femenina que no pas masculina. És un fenomen que es repeteix en tots els camps de l'art. Què ho deu fer que la majoria de nois només s'interessin pel futbol?

Festa de la gastronomia

-El dia primer junyi hem celebrat per vuitena vegada aquesta gran festa. Els nostres socis, convertits en cuiners i cuineres "d'alt standing" ens preparen uns plats exquisits. Caldrà crear una nova sala amb cabuda per a més comensals. L'espai se'ns fa petit! Us mostrem les dues cuineres més joves de la diada: La Meda Aguilar i la Marta Solé

Presentació del llibre "Records d'escola"

Per als qui, al llarg de quaranta anys, ens hem dedicat amb passió a l'escola, la tarda del 28 de maig d'engany va ser del tot emotiva. A l'Ajuntament de Nou Barris es va presentar un llibre important: el testimoni d'un grup escolar lligat a la història de l'ensenyament que va néixer en la inauguració de la República.

El llibre ha estat treballat per Dora Serra, que ha recopilat els records d'antics condeixebles. El presentaven dues personalitats: l'humanista senyor Josep Maria Ainaud de Lasarte i el pedagog senyor Jaume Carbonell Sebarroja.

UNA MICA DE TOT

A la sala d'actes s'hi arriba per una escala noble de marbre. Era plena. Molts antics alumnes del Grup Escolar Hermenegildo Giner de los Ríos, el nom d'origen de l'escola, avui avis i àvies que gaudiren d'aquelles escoles de pedagogia viva, activa, gratuïta, plena de dedicació, de llibertat i de tolerància, que mai més hem tornat a viure a partir del 1939. Ara, a l'escola, la burocràcia, la preocupació del professorat en qui és més que qui, qui té més mèrits, més drets, fa que l'escola sigui un espai de clients més que no d'alumnes, els quals han passat a segon terme. Ho dic amb tot l'amor de mestre que, ja jubilat, no oblidaré mai els anys passats amb ells. En tornar a néixer, de bell nou tornaria a fer de mestre a l'Escola de Magisteri.

BTV, Televisió de Barcelona, entrevista l'autora del llibre

El senyor Josep Maria Ainaud obria els parlaments tot recordant la figura d'Hermenegildo Giner de los Ríos, amic del seu pare, Manuel, també pedagog i assessor de la prestigiosa Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i que va representar l'escola pública en aquells anys històrics, temps en que es creia que l'Escola era el fonament d'una nova

societat més justa i més lliure. Els grups escolars que foren creats pel Patronat Escolar de Barcelona havien estat l'orgull de la ciutat. També ens recordà la importància del compromís del director, senyor Joan Delclòs.

Quina delícia escoltar les seves paraules!

Dora Serra, tot un estil de llegir i escriure, magnífic el seu treball de recopilació com a document escrit, enriquit amb testimonis directes d'antics alumnes, acabà la seva dissertació amb un magnífic poema dedicat als condeixebles, ple de força per a seguir endavant:

*Mentre hi hagi una il·lusió
cal escalar la muntanya.*

*En arribar dalt del cim
ja trobarem nova estança.*

*No us gireu a guaitar el mar;
ara és nostra la muntanya!"*

El Grup Escolar creat el 1931 amb l'esperit de la República, transformà el barri de les Cases Barates d'Horta, *can Peguera*, fent un espai de cultura, conscienciació i cívica que estava a l'alçada del compromís polític del moment (*Pujol Francesc. Relligant Nou Barris. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2003, p 83,84*). Fins que va deixar d'existir, marcà la vida quotidiana dels seus alumnes i la de tot un barri (*D. Díez. L'ensenyament a Horta. Barcelona: El Tinter, 1989, pp 61-63*).

Després del 1939 el canvi de l'ensenyament seria notori. El pedagog i director de *Cuadernos de Pedagogía*, Jaume Carbonell i Sebarroja, antic alumne del "nou" centre escolar amb el nom de Ramiro de Maeztu, ens ho recordà. Havia desaparegut tot tipus d'escola digna de tal nom. Ara eren petites presons amb uns mestres castigats a ser el que volia el nou règim i uns alumnes castigats físicament i mentalment a l'antic sistema.

Jaume Carbonell, Dora Serra, la regidora Carmen Andrés i Josep Maria Ainaud de Lasarte

Tancà l'acte la regidora de Nou Barris, senyora Carmen Andrés, donant les gràcies als presentadors de tan digna obra i també als assistents que omplien la sala de plens.

Voldria felicitar el Districte de Nou Barris per la magnífica obra ben editada, un llibre que els honora. Els mestres de tota la vida ho agraïm.

Una gran tarda, un gran acte per a un gran llibre amb magnífiques il·lustracions, per tot el que significa de testimoni històric de l'ensenyament.

Desideri Díez

Concert Mans Unides

El passat 31 de maig vàrem acollir el concert promogut per la Parròquia Sant Joan d'Horta per recollir diners per al projecte de Mans Unides.

Després de moltes deliberacions, vam decidir fer-ho als Lluïsos, car la tarda i el vespre amenaçava pluja. Participaren tres dels quatre conjunts que havien de tocar i el grup de tabalers dels Diables d'Horta.

Traslladàrem tot el material als Lluïsos i començàrem els preparatius. Bar, decoració, instruments, amplificadors, micros, un anar i venir de gent molt engrescada en aquest projecte, tot i el canvi que havíem hagut de fer.

L'Antoni Calvera ens féu una reflexió sobre la solidaritat mal entesa, i els grups començaren a tocar i, entre grup i grup, els tabalers no deixaven que l'ambient decaigués. Tots ells feren del concert una festa amb la qual tots els presents gaudiren molt.

Núria Font

Nota de l'equip de Redacció

Si els vocals de cada secció no ens fan arribar el resum de les seves activitats el Butlletí se'n ressentirà perquè deixa de ser el reflex i portaveu de la vida de la Casa. No podem pas inventar articles. Ens manca material per a informar els socis.

VIDA DE LES SECCIONS

Esbart Folklòric d'Horta

Vaig assistit a la festa de final de curs, el dia 15 de juny. Em va agradar. Dóna bo veure una colla de criatures marcant el compàs d'unes danses que s'han esforçat en memoritzar. Falten nens. Per què?

El cos juvenil se supera en cada actuació. Falten nois. Per què?

El cos de dansa és preciós. També falten nois. Sort que en tenben un que val per deu!

Els veterans estan dre sort: hi ha tants homes com doness (gairebé) L'enhorabona!

Bona pensada posar-nos un MAG com a presentador!

Us mpstrem una fotografia de la coreografia que ens van fer sobre les bugaderes d'Horta. Tot plegat va ser molt bonic.

Dora Serra

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Neus Garriga i Botella

Nascuda el 2/5/1956. Sòcia número 77

La Neus va néixer en una clínica com ja s'acostumava a fer en aquells temps (Encara hi havia el costum de parir a casa amb l'ajuda de la llevadora i res de metges ni anestèsies). Diguem, doncs, que és filla dels carrers Consorts Sans Bernet i Rivero.

Neus: Puntualitzo: pel carrer Consorts Sans Bernet té la porta d'entrada i per Rivero la porta de l'hort que encara existeix i on podem gaudir del privilegi de tenir arbres fruiters com un taronger, mandariners, caqui, nesprer i potser algun altre que ara no recordo.

Dora: Comparteixes aquest bé de Déu d'hort i jardí?

Neus: En realitat, hi ha tres vivendes familiars i tots en gaudim. Fa molts i molts anys, hi havia una bòvila; el 1800 i escaig se n'hi va la família Garriga cap allà i, més tard, el meu avi Hilari, que era paleta... Mira, saps què? Tot això t'ho explicarà més bé el meu pare que ha ser el pròxim entrevistat.

Dora: Em sembla bé. Ja parlarem de ca l'Hilari un altre dia. Ara centrem-nos en l'entrevistada present, la Neus. Encara vius a la casa pairal?

Neus: No. Hi vaig viure fins la dècada dels vuitanta, que m'independitzo i em trasllado al carrer Eduard Toda, aquí, a Horta mateix. Després vaig a Viladecans on m'hi estic deu anys.

Dora: Per què te'n vas d'Horta?

Neus: Coses del treball. Vaig fer un contracte de tres anys en una escola fent feina de logopèdia i com que era molt pesat traslladar-me cada dia d'Horta a Viladecans, llogo un piset i m'hi quedo fins molt després d'haver caducat el contracte.

M'agradava la zona, que era la part antiga del poble, al costat de l'església de Sant Joan amb carrers agradables com el de Sant Joan i el de la Farina. Faig molts amics. Torno

a treballar a Barcelona i a la fi, penso que és millor canviar novament de residència. Molts dels meus nous amics també havien marxat. La casa em queia a sobre i com que tinc un esperit nòmada, l'any 2002 decideixo tornar als meus orígens. Ara m'estic sola al carrer Sant Tomàs, prop de la família i dels amics de la infantesa i joventut, que molts encara són a Horta de tota la vida.

Dora: Hem de fer saber als nostres lectors que la Neus és psicòloga i treballa en un gabinet de psicologia i psiquiatria infanto-juvenil. Tracta problemes d'hiperactivitat, ansietat, trastorns alimentaris, depressions i altres alteracions. En resum, sempre ha de solucionar problemes i drames. Oblidem problemes i tornem enrere, a la teva infantesa i joventut.

Neus: Vaig a l'escola de les Dominiques, primer al carrer Chapí i després al carrer Campoamor. Comparteixo estudis amb la Nuri Solé i la Montse Toboso a primària i amb la Nuri també el batxillerat i la Universitat. Totes tres també passem juntes l'època de l'escoltisme, a la Parròquia d'Horta, Sant Joan Baptista i Santa Bernardeta. Som daines, noies guies, caravel·les.

Tardor 1966: Nuri, Neus i Rosalia

Arribo a ser cap de llobatons. La colla d'amics es fa gran: Quim Pujades, Toni Nerín, Joan i Lluís Homar, Ramon Roca, Eduard Vila, Jordi Fàbregas, Montse Cabau, Alícia Serra, les inseparables Nuri i Montse... Amb aquesta colla passo hores i més hores al Cau, als Lluïsos, a casa dels Homar en un soterrani habilitat i reservat per a la colla, el nostre espai de dis-

coteca, de repòs, de llibertat on ens esplaiàvem amb les nostres idees de "construir el món nou" i de criticar el que ens tocava viure. Com que era l'època que als Lluïsos es feia cine-fòrum, nosaltres ens empassàvem totes les pel·lícules encara que moltes no les entenguéssim. També fèiem comèdia a les ordres de la Dora Serra, de l'Armand Calafell i del senyor Cabré, el pare del Daniel i l'Albert. Jo patia molt a l'hora de fer teatre. Em feia vergonya i no tenia traça. Malgrat tot, feia l'esforç d'acceptar el meu paper per autocontrolar-me i vèncer la meva por. A més del teatre ens implicàvem tota la colla amb els Lluïsos i en les activitats que anaven sorgint. Els vermuts dels diumenges eren imprescindibles.

Dora: Ens parlaràs de les teves activitats esportives?

Neus: Oh, i tant! Era i és el meu primer "vici". Començo a jugar a bàsquet quan encara anava a l'escola, sóc del grup "Rimpa", un any o dos del C.P. Horta i després passo a la Unió Esportiva d'Horta. Jugo a futbol-sala. Ens deïem "Com Tu" i també C.P. Horta.

Teià: torneig internacional, 1986

He jugat una colla d'anys les vint-i-quatre hores de l'esport al Cau. Per fi aconseguim fer una lliga femenina. Competim amb grups de diferents punts de Catalunya. Recordo molt les anades a Vilanova i a Teià. Plego quan vaig a viure a Viladecans. Ara faig bicicleta.

Dora: Dius que l'esport és el teu primer "vici". En tens algun altre?

Neus: N'hi ha un de segon: el viatjar. Tenir un grup d'amics capaços d'entusiasmar-se organitzant un gran viatge de tres o quatre

setmanes de durada, és formidable. Carregar una motxilla, estudiar rutes, preparar itineraris i marxar a l'aventura, és fabulós.

Dora: Cita'm alguns països per on t'hagis passejat.

Neus: A la llista hi ha Turquia, Tunísia, l'Índia del Nord, la del Sud, Indonèsia, Birmània, Paquistán, Yunnan, al sud de la Xina, Nepal (el continent asiàtic és el que més m'atrau). També he fet la ruta maia, tota la península del Yucatán que avarca Mèxic, Nicaragua, Hondures i Belize. Em queden dos punts per a visitar que no els descarto del meu calendari: el Machu Picchu i el Tibet.

Dora: Ja hi aniràs. Encara ets jove i tens energia. Em fas enveja perquè m'agradaria tenir forces suficients per acompanyar-te. Els viatges també són el meu "vici". Això és un apart que no hauria de fer. En fi, ja està escrit. Podries venir algun dia a passar-nos un reportatge d'algun dels teus viatges. En gauríem tots aquells que tenim les ganes de conèixer món. Alguna cosa has de fer per als Lluïsos.

Neus: Quan em jubili, vindré a fer manualitats. M'agradaria muntar un taller de restauració de mobles i obres d'art. Conec qui faria de mestre.

Dora: T'agafem la paraula. A veure si captem un grup masculí, que ara sembla només haver-hi dones amb ganes de treballar. Ens vindrà a veure fer teatre?

Neus: Vinc sempre que puc. Si no vinc, com a mínim, em lleigeixo el butlletí i estic al corrent de la vida activa dels meus consocis.

Dora: T'ho agraim. Entre tots mantenim l'esperit d'amistat i comunió per aquesta entitat centenària que n'ha viscudes de tots colors, a la qual podem dir amb orgull que és la nostra segona llar.

Dora Serra

VIDA DE LES SECCIONS

EXCURSIONISME

VIATGE A ÀUSTRIA I ALEMANYA

MUNIC – capital Bàvara, Wagner, Olimpíades 1972, Palau castell de Lluía II “el rei boig”

INNSBRUCK – jocs olímpics d’hivern 1964 i 1976, capital del Tirol

SALZBURG – i el seu “fill” Mozart

VIENA – capital d’Àustria, Straus, valsos, concerts, Danuvi blau... UN SOMNI!

Una vegada més hem fet una excursió encantadora, del 19 al 27 de maig 2008

El més important és la unió i amiatat amb les 49 persones d’Horta. Hem estat en dues nacions molt internacionals i ens hem vist amb l’obligació de matinar. El tribut internacional s’ha de pagar quan sortim del nostre territori. Gràcies Carme i Josep per la perfecta organització d’un viatge molt difícil de compaginar: 4 hotels diferents, avions, autocars, vaixell, cavalls, tren, etc. La vostra humanitat i carinyo saben fer felices a una colla de persones dels Lluïsos. Perdoneu les nostres febleses pròpies de l’edat d’or. Seguiu aquesta tasca per a bé de la nostra Casa i per la unió de tantes persones d’Horta. Una forta abraçada extensiva a tothom. El vostre,

Lluís Cuevas i Garcia

Nota: Aquells viatgers que vulguin un resum complert del viatge, que demanin una còpia a Secretaria i tindreu el detall dia a dia de tan magnífica excursió

Durant nou dies del mes de maig, un grup de socis dels Lluïsos hem corregut les terres d’Àustria. Hem quedat bocabadats amb les muntanyes del Tirol, els pobles, la verdor, l’aigua que corria pertot, semblava una postal. No hem parat ni un moment, hem visitat castells, palaus fastuosos, pobles, ciutats, monuments, hem badat veient rellotges que es movien, hem begut unes bones cerveses (per fer penitència) i hem menjat galldindi. També hem anat amb tren de vapor, carro amb cavalls, vaixell, telefèric, metro, autocar, avió i unes bones pujades a peu. Ah, l’últim dia, a Viena, vam sopar en un restaurant giratori a 160 metres d’alçada que era dalt d’un pirulíon s’hi accedia per un ascensor. La vista sobre Viena era impressionant!

Després de tant tragí i quan les cames ja feien figa, vam tornar a Barcelona per poder reposar. Això sí, molt feliços.

Maria Franquesa

EXCURSIONS MENSUALS

Durant el curs 3007/2008 hem fet sis excursions d’un dia. Vanm començar a l’octubre per anar a Sant Joan de les Abadesses; el novembre, terres de Lleida amb Montfalcó murallat, santuari de Sant Ramon; al febrer, la clàssica calçotada al Pla de Santa Maria i la visita a Santes Creus. Al mes de març va tocar el lluçanès amb visita a la Gleva, els Munts, Santa Maria de Lluçà i el santuari de Lourdes. A l’abril visitem el recent remodelat monestir de **Sant Benet de Bages;**

i finalment al juny, Sant Pere de Casserres i el Far. volíem anar a Rupit però ens va ploure i no ho vam poder fer.

Ara ja comencem a pensar en les excursions del proper curs

L’equip de les Excursions

GRUP FOTOGRÀFIC D'HORTA

XXXVI Concurs Nacional de Diapositives Veredictes

Obres presentades 131 obres de 44 autors.

Obres acceptades 131

PREMI D'HONOR= **Títols Gebrada 1 – 2 – 3**

Josep Companyó, de Puig-reig

PRIMER PREMI= **títol Sevillana**

Joan Serrano, de Ripollet

SEGON PREMI= **títol Moreneta**

Llorenç Taberner, del G.F.H

TERCER PREMI= **títol Ars Hotel**

Sergio Tello, de Ripollet

CLASSIFICACIÓ SOCIAL

PRIMER PREMI= **títol Xemeneia 128**

Carne Ballester i Piqué

SEGON PREMI= **títol Bens**

Jaume Caminal i Serret

L'enhorabona als guanyadors.

Les diapositives estan quedant relegades perquè s'imposa la fotografia digital que és una altra manera de treballar. No obstant, com que encara rebem força material dels artistes, continuarem organitzant aquest concurs que tants d'anys ens ha fet gaudir tot contemplant les belles imatges.

**El nostre soci Llorenç Taberner
recull el seu guardó**

MANUALITATS

Com cada any, la secció de Manualitats ens mostra una bella exposició amb els millors treballs de l'any. L'enhorabona a professores i alumnes!

TENNIS DE TAULA

S'ha acabat la temporada

La temporada s'ha acabat i no gaire bé. Finalment l'equip de Veterans de primera territorial no ha aconseguit mantenir la categoria i baixa a la segona divisió. Això té com a conseqüència que l'equip que militava en aquesta segona categoria hagi de baixar a tercera categoria, en no poder tenir una mateixa entitat dos equips a la mateixa categoria.

Pel que fa a l'equip de Divisió d'Honor Catalana, la cosa ha anat millor, ja que finalment va quedar en segona posició a la lliga i es va guanyar al dret a jugar la fase d'ascens a la segona divisió nacional.

És ben cert que el partit decisiu s'hauria pogut guanyar, però es va perdre, en bona part per l'experiència en aquest tipus de partits d'un dels jugadors de l'equip contrari que havia estat Campió d'Espanya anys enrera.

**Vols Jugar a Tennis de Taula????
Vine a l'escola dels Lluïsos d'Horta
Dilluns i Dijous de 17,30 H a 19 H
Telèfon 646314448
tennistaula@lluïsohorta.cat**

Seguim treballant amb l'escola per a nens els dilluns a la tarda, i esperem que de mica en mica en vagin venint més, tot i que a finals d'aquesta temporada i en època d'estudis hem tingut alguna baixa.

Si no ens trobeu a la sala sapigüeu que ens podeu trobar a l'adreça electrònica tennistaula@lluïsohorta.cat on podeu consultar-nos qualsevol cosa.

**Josep Magrans i Breu
Vocal de Tennis de Taula**

Solucions raconet infantil

(1) *Passamuntanyes, pintallavis, gratacels, escuradents, cobrellit, obrellaunes, paral·lamps, portallapis, trencaclosques, tiralínies, eixugamans, espantaocells.*

(2) *La lletra U*

TEATRE

La veritable història de la Caputxeta Vermella

La Cecília Font ha dirigit el quadre escènic infantil que ens ha fet passar una bona vetllada amb aquesta història fantàstica de la molt popular Caputxeta Vermella.

És envejable aquesta desimboltura que tenen els nostres nois i noies: parlen, canten, ballen, el que sigui, tot amb gràcia i seguretat. Felicitem tota la colla: *Clara Solé, Clàudia Garcia, Laura Canales, Marta Solé, Arnau Coronas, Miquel Ferreira, Jordi López, Marc Cardelús, Meda Aguilar, Laia Purroy, Andrea Ortuña, Andrea López, Xènia Esteve, Sònia Basco, Aina Purroy, Emma Armora, Esther Carabí, Ariadna Comigüelas, Mireia Sans, Aina Teno i Laia Valls.*

Esperem tornar-vos a veure actuar ben aviat.

Un dels grups de teatre infantil dels Lluïsos, vam presentar l'obra "La Veritable Història de la Caputxeta Vermella" els dies 19 i 20 d'abril. El grup el formem 15 nens i nenes entre 8 i 13 anys, però a més, van actuar 6 caputxetes vermelles de 4 a 6 anys. La representació va ser tot un èxit de públic els dos dies.

La història és una representació còmica del clàssic conte de la Caputxeta Vermella. No hi faltaven els personatges principals: Llop, Caputxeta, Àvia, Caçadors..., però una mica canviats: el Llop era molt bo, i la Caputxeta molt dolenta. Va haver-hi música i com a gran novetat, al final de l'obra es va fer una representació de "tomes falses" que va ser una de les parts més divertides de la història.

Aquesta obra és el resultat de l'esforç tant dels actors, nosaltres, com de la direcció, la Cecília, que li vam donar molta feina, recordant-nos constantment: "Crideu, vocalitzeu...", si va sortir bé, va ser perquè tots ens vam esforçar molt, però també perquè la Cecília ha tingut

molta paciència amb nosaltres i ens ha ajudat i ensenyat molt. Durant els assajos, a més de preparar l'obra, també aprenem moltes coses ja que ens fa fer exercicis i improvisacions.

El proper cop encara cridarem més.

Dora Serra

Amb aquesta obra vam participar per primer cop a la **V Mostra de grups infantils amateurs de Catalunya** a Sant Feliu de Codines el 27 d'abril.

Va ser un dia complert, ja que a les 8 del matí vam sortir d'Horta, els 21 actors i les seves famílies. A les 9:00 ens havien preparat un esmorzar, xocolata desfeta amb galetes, coca, melindros, boníssim. Després vam anar als vestuaris per preparar-nos, i quan va començar la mostra vam anar a la sala.

La nostra obra era la tercera del dia, al matí van fer quatre obres i a la tarda cinc, entremig ens van preparar un bon dinar a l'Escola del poble, encara que per anar-hi ens van fer caminar una mica, vam fer una maratón. Hi van participar grups de teatre de tot Catalunya: Vandellós, Hospitalet, Torrelles de Llobregat, Sant Feliu de Codines, Tàrraga...

El nostre grup era dels que portava nens i nenes més petits, i la representació, el nostre primer "bolo", va ser tot un èxit, aquest cop sí que vam cridar.

L'any que ve, una mica més...

Aina Purroy Coma

Jo seré el seu gendre

El grup de teatre l'AUCA dels Lluïsos va representar els passats dies 26 i 27 d'abril d'aquest 2008, la divertida comèdia, original de Jaume Vilanova i Torreblanca, *Jo seré el seu gendre*.

La situació de l'obra tracta del festeig del jove Eduard (Juli R. Martínez), amb Esperança (Toni Rimblas). El pare de la noia (Josep Royuela) no veu gaire clara aquesta relació, però degut a la

insistència i tossuderia de l'Eduard i després d'un seguit de peripècies, la cosa se solventa i acaba bé.

És una obra plena de situacions divertides que varen fer passar una estona distreta als assistents a les representacions.

Bona interpretació per part dels actors. Celebrem el debut de Toni Rimblas. Un excel·lent per a Ilida Iñigo en el personatge d'Agustina. Una bona labor, com sempre, de l'equip tècnic i una bona feina en la direcció de la Núria Coma, a la qual desitgem veure en altres obres. Felicitats a tots —*Ilida Iñigo, Lluïsa Vital, Toni Rimblas, Josep Royuela, Juli R. Martínez i Xavier Sala. Direcció Núria Coma*—. I endavant!

Ricard Terrades i Mut

El rei i el drac

El grup infantil que dirigeix la Paula ens ha ofert els dies 17 i 18 de maig una comedieta d'embolics que un grup de nenes molt ben asajades han interpretat amb molta força expressiva. Hi han posat tan bona voluntat que ens hem quedat ben admirats del treball tan reeixit. Felicitem a tota la colla.

On són els nois que obliguen les nenes a omplir el seu lloc?

Bravo per les artistes i les directores!

La volta al món en 80 dies

Mini-reportatge fotogràfic

EXPOSICIONS CAN MARINER

Des de la seva inauguració, a la sala Pep Muntanyès de la biblioteca de can Mariner, no han parat les mostres d'exposicions. Aquesta darrera sobre el tema de les bugaderes ha aportat un nombre de visitants que ha sobrepassat totes les expectatives. Cal felicitar aquest grup de dones d'Horta per la feina tan ben feta. Felicitats!

En aquesta foto podeu veure el goig que feia la sala.

INAUGURACIÓ DEL CASAL DE GENT GRAN D'HORTA

El 17 de maig, per fi s'inaugura el casal que l'Ajuntament ha fet construir en les dependències del Futbol d'Horta. Avui, érem tantes les persones grans que hem passejat pel nou Casal que aviat n'hauran de construir un altre perquè no hi cabrem pas. Us mostrem un parell de fotos.

Els parlaments d'inauguració. La regidora del districte, Elsa Blasco i l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu

Comencen les primeres activitats que encapçalen voluntaris:

Senderisme, a partir del 12 de juny

Català, a partir del 6 de juny

Puntes de coixí: a partir del 18 de juny

Dinamitzadora del Casal:

Aina Capellades i Riera

Aquest ha estat el nostre primer contacte amb la nova Entitat d'Horta. Esperem que sigui profitosa per a la molta gent que, tot i ser jubilats, ens sentim plens d'energia i tenim ganes de viure.

MOSTRA D'ENTITATS

L'Ajuntament d'Horta Guinardó ha organitzat un any més, la Mostra. La resposta de les entitats i grups de treball ha estat excel·lent. Aquest any ens ha acompanyat el senyor alcalde, en Jordi Hereu en el sopar de mongetes amb botifarra, en una nit amenaçada per la pluja però que es va saber retenir fins diumenge a la matinada. L'esperit de germanor que va respirar la Mostra ha quedat ben present per a tothom.

Numismàgia 10

En l'últim número t'explicava que Numismàgia és el nom que donem els mags a la màgia amb monedes.

Avui et donaré una altra petita mostra d'aquesta branca de l'il·lusionisme.

DE PESSETA A EURO (en les fotos s'ha passat a penic anglès antic)

Efecte: S'ensenya a la mà dreta una moneda molt petita agafada pels costats pels dits polze i índex, veient-se el palmell de la mà completament buit (**foto 1**). Aquesta moneda es posa en el palmell esquerra que també es veu completament buit. Es tanca la mà esquerra i quan es torna a obrir la moneda petita s'ha transformat en una de molt més gran (**foto 2**).

Secret i mètode: Tot consisteix en posar la moneda més gran entre els dits índex i polze agafada pels costats però de manera paral·lela al terra (**foto 3**), mentre que la petita al posar-se al davant d'aquesta i de manera perpendicular la tapa totalment. Al mostrar la moneda petita has de tenir la precaució de posar la teva mà a l'alçada dels ulls dels teus espectadors.

Ara et disposes a deixar la moneda petita a la mà esquerra i així ho fas, primer deixes la moneda petita i després a sobre la gran (no et preocupis que ningú veurà res ja que el dors de la mà dreta et fa de pantalla), després tanques la mà i fas uns passis i la tornes a obrir apareixent la moneda gran a la vista.

Història de la bicicleta

T'interessarà conèixer la història de la bicicleta, car els seus orígens són molt aristocràtic i és, a part de pràctica, el transport més ecològic que hi ha.

1790 — CELERÍFER — És la "bici" més antiga, semblant a un cavall de fusta. La fabricà el comte de Szvac.

1817 — DRAISINA — El baró Carl von Drais von Sauerbronn presentà un nou model a París amb una innovació: la direcció giratòria.

1861 — VELOCÍPEDE — Un ferrer francès, Pierre Michaux, té una idea genial: posar pedals al giny.

1879 — BICYCLETTE — Es patenta la bicicleta. La transmissió per cadena millora l'invent.

1970 — BMX — Surten noves "bicis" especialment dissenyades per a gent jove.

1990 — BICICLETA AERODINÀMICA — Revolució en el disseny de la bicicleta. Materials mixtos i lleugers.

Per a pensar una mica

* (1) En el següent llistat de noms compostos algú ens ha gastat una broma i ens els ha barrejat. Ens pots ajudar a desembolicar aquest embolic?

PASSALLAMPS / TIRAMANS / ESCURALÍNIES / PINTALLAUNES / PARAOCELLS / COBRELLAVIS / PORTACELS / OBREMUNTANYES / EIXUGAL-LIT / TRENCALLAPIS / GRATADENTS / ESPANTACLOSQUES.

* (2) Quina és la vocal que fa més por?

Carmina Lara

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris durant els mesos de març, abril, maig i juny de 2008:

Març de 2008

L'abat emèrit de Montserrat Cassià Maria Just mor als 81 anys després d'una llarga malaltia. L'Església catalana perd un dels seus líders. Defensor de les llibertats de Catalunya, lluitador pels drets humans i socials, crític amb la rígida moral de l'Església i de tarannà obert, dialogant i pacificador. Va ingressar al monestir quan només tenia 9 anys com a membre de l'Escolania i, posteriorment, com a monjo, compromís que va desenvolupar durant 64 anys. L'1 de desembre de 1966 va ser escollit abat de la comunitat, a la qual va imprimir el seu tarannà progressista i conciliador en l'època del post-Concili.

L'Esculapi torna a Empúries. Després de gairebé cent anys, l'Esculapi, la millor escultura grega clàssica trobada al Mediterrani occidental, torna al seu lloc d'origen, Empúries. L'Esculapi o, en grec, Asclepi, va ser localitzat per Josep Puig i Cadafalch el 1909, al jaciment d'Empúries. La peça té una alçada de 2 metres i 20 centímetres i pesa 900 quilos i li atribueixen una antiguitat de més de 2.200 anys.

Viure a Barcelona ja és tan car com viure a Nova York. Nínxols massa curts. El cementiri del Poblenou adapta els nínxols a les noves mides dels morts. Fa obres per adaptar els nínxols més vells i on feia temps que no s'hi podia enterrar ningú, a les mides actuals dels morts i l'embalum de les caixes. Del total de 30.000 sepultures que té el cementiri, se n'hauran de modificar unes 5.000 per fer-les uns vint centímetres més llargues. Dels 1.347 nínxols que hi havia a la tanca del carrer Taulat, 800 estaven buits de feia anys. En alguns casos puntuals s'havien fet enterraments guanyant uns centímetres per la part del davant fent avançar la llosa que tanca la sepultura. Però en la majoria, l'Ajuntament ofería als propietaris un nínxol provisional si tenien necessitat d'enterrar algun familiar. Passats uns anys, si es podia fer un a reducció de les restes del difunt, s'enterraven als nínxols petits que eren propietat de la família.

Josep Benet i Morell (Cervera, 1920) mor, als 87 anys, després de tota una vida dedicada al redreçament nacional de la Catalunya trencada i anorredada per la victòria franquista a la Guerra Civil.

Polític, advocat i historiador format en el cristianisme i el catalanisme, va convertir la seva existència en una lluita incansable a favor de la llibertat i la cultura del país.

L'Estat insta a reclamar els 'papers de Salamanca' en castellà.

Abril de 2008

La direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència instarà la Fiscalia de Menors perquè demani a un jutge sancionar els pares que consentin l'absentisme a l'escola dels seus fills de manera reiterada. Mor Charlton Heston. El protagonista de *Ben Hur* i *El planeta dels simis* mor a causa de l'Alzheimer als 83 anys. La seva interpretació d'*Antoni i Cleòpatra*, *Dark City*, *L'espectacle més gran del món*, *Els Deu Manaments*, *La historia más grande jamás contada*, *Set de mal*, *Grans horitzons* i *Major Dundee*, *Soylent Green*, *Teratrèmol* o *Aeroport 75* i la nisaga d'*El planeta dels simis*.

Els jutjats especialitzats en violència domèstica de Catalunya van registrar durant l'any passat una mitjana diària de cinquanta denúncies per casos de maltractaments.

Maig de 2008

El 12 de febrer del 1997 va morir Joan Moras, conegut com "l'Espardenyeta". Va ingressar a l'Hospital Vall d'Hebron després d'un accident domèstic amb un estat físic molt deteriorat, i l'aspecte d'un indigent. Onze anys després, la Generalitat acaba de fer efectiu el repartiment entre 48 entitats sense ànim de lucre dels més de dos milions d'euros que va deixar en diners, béns i propietats, sense hereus ni testament. El seu negoci: llogar pianos. Els metges d'urgències que el van atendre van descobrir que amagats sota la roba hi portava fins a cinc milions [de pessetes], dels quals no volia desprendre's. Duia sempre una bossa de plàstic plena de diners i pagava sempre en efectiu tots els seus pianos i les seves furgonetes. Durant l'enderroc de la casa del difunt, a Horta, hi apareixien constantment bitllets de mil, cinc mil i deu mil pessetes amagats en diversos llocs de la casa, i, segons sembla, no tots van arribar a mans de la Generalitat. Molts bitllets que anava col·leccionant a còpia de portar pianos amunt i avall, tot el dia i a tots els racons on el reclamaven els organitzadors de concerts com el Grec o Peralada. Sembla que tampoc tots el seus pianos van arribar a mans de la Generalitat. El seu patrimoni encara hauria estat més important si en vida hagués pagat les contribucions d'uns terrenys que tenia a Virrei Amat i que l'ajuntament li va expropiar. I un cop mort, i com que ningú pagava el manteniment del nínxol de Collserola, les seves restes reposen ara a l'ossera general.

Vaig conèixer l'Espardenyeta el 1991. Aquell any es celebraven els primers 125 anys dels Lluïsos d'Horta i vaig organitzar uns concerts de Jazz on actuava "La Locomotora Negra". El problema era que necessitàvem un piano per als concerts. (En els Lluïsos havíem tingut un piano, però... bé, això és una altra història). L'amic de la família Jordi Dordal en va facilitar el contacte. L'Espardenyeta havia estat soci dels Lluïsos i havia ballat a l'Esbart durant la seva joventut. Vaig trucar al Sr. Joan Moras i vam quedar que ens facilitaria un piano. Del preu ja en parlàvem mes endavant. El divendres 14 de juny de 1991 i amb el "vestit de feina" es va presentar als Lluïsos amb un "Piano Steinway de Gran Cua" acompanyada del qual havia cantat la mateixa Caballé. Els que vam ajudar a pujar aquell piano des del carrer fins a l'escenari, no ho podem oblidar mai... Vaig convidar-lo al concert de l'endemà, ja que aquell divendres encara havia d'anar a Palafrugell a portar-hi un altre piano. I, efectivament, el dissabte 15 de juny de 1991, va venir, "vestit de diumenge", a veure el concert. Va ser llavors que va comunicar-me que no cobraria res als Lluïsos pel lloguer del piano, ja que ell també es considerava part integrant del Centre Parroquial d'Horta. Aquesta informació ha estat elaborada

arrel d'una conversa entre els corresponsals de carrer Josep Homar (pare) i Josep Magrans (pare).

El Vaticà ha traduït la seva pàgina web a la llengua oficial de l'Església catòlica, el llatí, que s'ha afegit als altres sis idiomes en què ja es podia llegir la web. www.vatican.va

La fuga d'Ascó va ser 170 cops més greu del que s'havia dit. Els aliments s'apugen fins a un 440% entre el camp i la taula.

Juny de 2008

Defensa s'endú els canons del castell de Montjuïc. Defensa els trasllada al museu militar de Toledo.

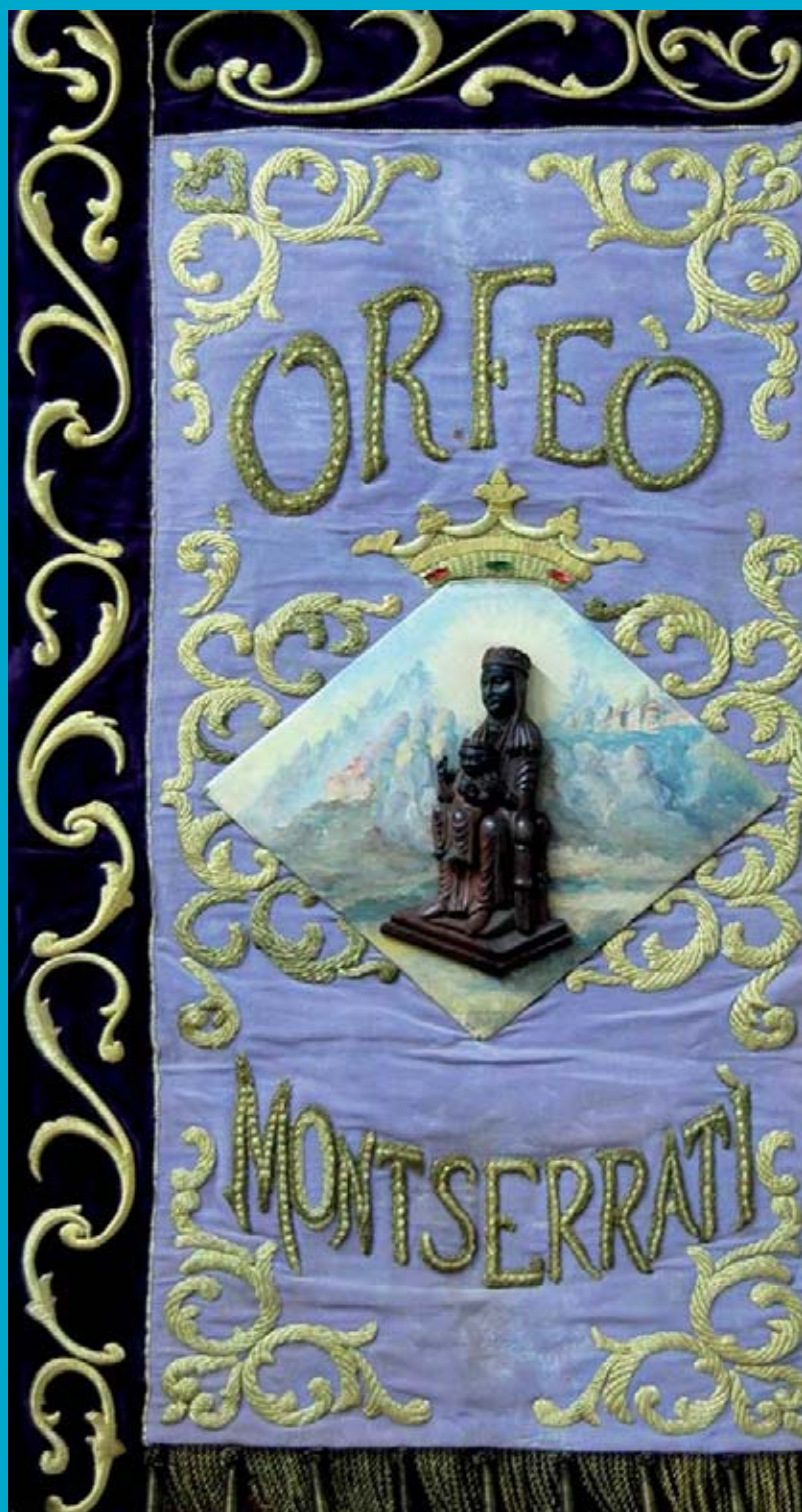
El president del consell d'administració de Seat, diu que Seat no tindrà cap cotxe amb nom català, perquè ells són espanyols.

Josep Carreras celebra amb un recital triomfal el 50 aniversari del seu debut al Gran Teatre del Liceu.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Documents històrics dels Lluïsos d'Horta (1866-2008)

Senyera de l'Orfeó Montserratí dels Lluïsos d'Horta
i dos programes de les seves actuacions